ANUL I No. 7—8 NUMAR FESTIV 1 APRILIE 1924

APOSTOLUL

CURIERUL ARHIEPISCOPIEI ORTODOXE ROMANE DIN BUCUREȘTI

APARE DE DOUĂ ORI PE LUNĂ.

TOATĂ CORESPONDENȚA CU PRIVIRE LA „APOSTOLUL" SE TRIMITE LA MITROPOLIA DIN BUCUREȘTI, PE NUMELE PR. EUGENIU BĂRBULESCU, SUBDIRECTORUL CANCELARIEI ȘI REDACTORUL RESPONSABIL AL FOII.

Abonamentul pentru preoți, diaconi și instituții 50 lei pe an, pentru cântăreți și paracliseri 25 lei pe an.

SARBATORIREA

A

50 ani de preoție a Preotul Econom CHIRIAC G. BIDOIANU

dela Biserica Silvestru din București

Un grup de enoriași ai parohiei Silivestru din București, foști elevi și alți tovarăși de muncă și admiratori ai părintelui Econom Chiriac Bidoianu, parohul numitei biserici, au luat frumoasa inițiativă, după cum am anunțat și într'un număr anterior al «Apostolului», de a sărbători semicentenarul *activității sale preoțești, arătând chiar în viață meritele unui neobosit slujitor al Domnului.*

Deși acest lucru nu s'a obișnuit la noi, și mai ales în lumea clericală aproape de loc, de unde și zicătoarea că «recunoștința este o floare rară, care crește mai ales pe morminte», *totuși începutul făcut la biserica Silvestru merită toată atențiunea, fiind îndemnător și pentru alții a-și sărbători pe cei ce se străduesc pentru binele obștesc. Fie ca acest început să-l vedem continuându-se și-n altă parte.*

Comitetul de inițiativă compus din: epitropii bisericii: d-nii Cristea Simionescu și Eugen I. Procopie Dumitrescu, d-l Nicolae Vlădescu, inspector la Ministerul Cultelor și preoții Gh. Georgescu și Eugen Bărbulescu, au schițat sărbătorirea în două părți: prima parte, cea mai de seamă, să se facă în biserică, în ziua de 2/15 Februarie (Intrarea în biserică) când preotul împlinea tocmai 50 ani dela hirotonie, iar a II-a parte, la o masă frățească ce se va da în o sală potrivită din Capitală.

La serviciul divin, de Vineri 2/15 Februarie, a oficiat P. S. Sa Arhiereul Gherontie-Silistreanu, *ajutat de cei 3 preoți ai bisericii și diaconii sf. Mitropolii, Antonie și Evghenie.*

Inalt Prea Sfințitul Mitropolit Primat MIRON, *care a ținut să onoreze cu Inalta-i prezență această serbare, a asistat la desfășurarea serviciului divin.*

La ora 11 1/2, după darea otpustului s'a să-

vârşit un Te Deum *ocazional, după care cel dintâiu, care deschide şirul cuvântărilor, este Inaltul Prelat, capul suprem al bisericii române. Se observă un mare număr de auditori din toate clasele sociale şi din tot oraşul. Incăpătoarea şi frumoasa biserică era înţesată de lume ca la Paşti, ascultând toţi cu o emoţionantă evlavie serviciul pompos ce s'a făcut, şi respectând cu o mormântală linişte, aleasa cinste ce i s'a făcut bătrânului preot, de stăpânul său duhovnicesc, în ziua când alt bătrân, Simeon, primind în braţe pe Mântuitorul lumii, exclamase sub inspiraţia duhului Sfânt:* «Acum liberează pe robul tău stăpâne după cuvântul tău în pace, că văzură ochii mei mântuirea ta...! »

Cuvântarea I. P. S. Mitropolit Primat Miron.

Iubiţilor fii sufleteşti,

Cei ce ne-am întrunit astăzi în această fruntaşă biserică a Capitalei noastre, stăm în faţa unui caz rar şi extraordinar, atât de aleasă vieaţa particulară, cât şi mai ales de o rodnică muncă pastorală. Unul din vrednicii preoţi cari slujesc la altarul acestei biserici, păr. Chiriac Bidoianu, a împlinit tocmai astăzi 50 ani de preoţie, adică 1/2 veac de activitate preoţească.

In faţa acestui sărbătoresc prilegiu venit-am şi eu să-mi îndeplinesc una din sarcinile de Arhipăstor şi anume: nu îndatorirea de slujitor al celor sfinte, ci—pe lângă cea de învăţător al evangheliştilor poveţe, şi sarcina cea mai grea de drept judecător.

Această calitate, îmi aminteşte cuvântul psalmistului: «Mă gândesc la vremurile trecute şi vorbesc de toate faptele tale».

Dar înainte de a face o justă apreciere a lor, aflu necesar a împrospăta în mintea tuturor următoarele versete din evangelia după Mateiu:

«In vremea aceea un om—ducându-se departe—a chemat slugile sale şi le-a dat lor avuţia sa. Şi unuia i-a dat cinci talanţi, iar altuia doi, iar altuia unul, fiecăruia după puterea lui, şi s'a dus îndată. Şi—plecând cel ce luase cinci talanţi—a neguţătorit cu dânşii şi-a făcut alţi cinci talanţi. Aşişderea şi cel cu doi, a dobândit şi el alţi doi, iar cel ce luase unul ducându-se a săpat în pământ şi a ascuns argintul domnului său.

Iar după multă vreme a venit domnul slugilor acelora şi a făcut socoteală cu dânşii. Şi venind cel ce a luat cinci talanţi a adus alţi cinci talanţi, zicând:

Doamne, cinci talanţi mi-ai dat mie, iată alţi cinci talanţi am dobândit cu ei (Cap. 25 14-20).

Prea Cucernice Părinte Chiriac! Fericitul meu înaintaş, Arhiepiscopul şi Mitropolitul Nifon a dispus la 1874, ca vicarul său Arhiereu să-ţi deie darul diaconiei, prin invocarea Duhului Sfânt.

Atât cu acest prilej, cât şi în cursul studiilor teologice biserica, cu părintească încredere, ţi-a încredinţat mijloacele necesare în slujba ce te aştepta, adică: ţi-a dat mai mulţi talanţi; dar acum eu Smeritul lui urmaş în scaunul de Mitropolit, după îndemnul sf. evanghelist Mateiu, venit-am să tragem socoteala pentru trecut. Cu deosebită plăcere constat acuma, că frăţia ta nu numai ai îndoit talanţii primiţi, ci i-ai sporit într'un mod foarte mulţumitor.

Pe temeiul celor ce mi s'au raportat aflu că Sf. ta, în curs de 31 ani, ai muncit cu pricepere ca dascăl la şcoala primară de lângă această biserică, care era cunoscută în oraş sub numirea de **Şcoala popilor**.

Ce nume frumos şi semnificativ!

Aşa ar trebui să fie şi astăzi pretutindenea. Tinerele generaţii, cari trec prin Şcoala primară, trebuie să deie faţă cu reprezentantul bisericii, care — înzestrat şi cu cunoş-

I. P. S. S. MITROPOLIT PRIMAT înconjurat de o parte din asistenţa ce a luat parte la serbare, fotografiaţi în faţa bisericii.

tințele necesare didactice și metodice să așeze în sufletul fraged al copiilor învățăturile bisericii, care sunt incontestabil cea mai bună călăuză a omului în viață. In chipul acesta, din mielușeii bine educați, se va desvolta turma vrednică de mai târziu. Rezultatele acestei bune creșteri a tinerimei din școala popilor sunt evidente din legătura laudabilă și frumoasă ce există între această biserică Sf. Silvestru și credincioșii ei din parohie.

Sentimentul nostru de recunoștință ne îndatorează să scoatem la iveală cu acest prilej și mănoasa conlucrare la această școală a preoților, Teodor Arțăreanu și Grigore Ionescu. Din osteneala acestora, cu ajutorul și al parohienilor, în frunte cu epitropul I. Procopie Dumitrescu, s'a clădit chiar pe o parte din locul bisericii și mărețul edificiu școlar de astăzi, unul din cele mai mari din școalele primare ale capitalei, cu 11 clase, cu sale de băi și gimnastică.

Cu aceeași pricepere ai contribuit și la înființarea grădinei de copii adăpostită în acelaș edificiu. Iar pentru partea de muncă întru înființarea «Căminului cultural și de ajutor» ai devenit și ești primul ei președinte. Prin înființarea acestui cămin mi-ați făcut și personal o deosebită plăcere, căci zilnic stăruesc atât verbal cât și de multe ori in scris, că precum în trecut școala, literatura, arta au izvorât din tinda bisericilor, așa și acum și'n viitor, biserica trebuie să fie un factor cultural prin participarea preoților la toate mișcările, cari promovează cultura poporului.

De altă parte inzist mereu ca toate bisericile să adune mijloace, după puterile lor, pentru a face fapte de binefacere și de milă creștinească, ilustrând prin pilde vii cuvintele și îndemnurile din sfintele Evanghelii, cari le citim în biserică, căci cel ce face și va învăța, acela mare se va chema întru împărăția lui Dumnezeu.

Mă bucur că în anul trecut a-ți putut împărți dela acest cămin ajutoare de 15.000 lei; iar în anul precedent chiar 20.000 lei.

Trecând la partea economică a parohiei, constat cu plăcere că buna administrare a averii bisericești, cruțările necesare v'au dat putința a preface cele trei prăvălioare de lemn din str. Bărăției 2, într'o puternică clădire, care astăzi valorează multe milioane. Vrednică de amintire este cinstea și munca fericiților epitropi I. Procopie Dumitrescu și I. Filipescu. Tot bunei administrațiuni este a se mulțumi valorarea caselor din Str. Lipscani 73, cu 3 milioane jum. lei, cari s'au plasat în efecte în valoare nominală de peste 7 milioane jum. cu un venit anual de 380 mii lei, ceeace reprezintă un progres uriaș față de prețul de 50 mii lei, cu cât s'a cumpărat odinioară casa.

Nu mă îndoesc că făcând cuvenitele cruțări veți putea în viitor încununa activitatea acestei parohii cu ridicarea unor potrivite case parohiale, mai ales că cele trei prăvălii din calea Moșilor, dăruite de fericitul epitrop I. Filipescu și vrednică sa soție în viață, vor aduce la timpul lor bisericii iarăși însemnate venituri.

Mai presus de toate acestea aflu, Părinte Chiriac, că ai dat întreaga luare aminte bisericii celei vii, credincioșilor acestei parohii; propoveduind cuvântul Domnului în cuvântări și sfaturi, cari au pătruns la sufletul ascultătorilor, îngrijindu-te împreună cu preoții colegi ca slujbele din această biserică, cântările, concertele religioase și toate cele necesare să atragă la biserica sf. Silvestru, nu numai pe parohienii ei, ci și pe mulți din această parte a Capitalei. In scopul acesta ai ostenit ca biserica aceasta ridicată în locul bisericuței de lemn dela 1743, a vechilor ctitori *Pârvan* și soția sa *Stanca*, dar deteriorată și neîncăpătoare, să fie restaurată și împodobită în forma în care o vedem că este astăzi. Dar dacă în

cursul anului acesta veţi putea face, cu ajutorul lui Dumnezeu, proectata restaurare şi pe dinafară cu 500 mii lei, atunci cu adevărat această biserică va fi în toate privinţele între cele dintâiu ale Capitalei. Iar frumosul monument al eroilor, ridicat în amintirea jertfelor ce le-a adus parohia pentru întregirea neamului, va complecta în mod atât de fericit cadrul misiunei **bisericeşti, culturale, filantropice şi patriotice**, pe care trebuie să o îndeplinească o biserică. Iată faptele care pun în gura mea, în aceste clipe, cuvintele Evangelistului Mateiu: «*Bine slugă bună şi credincioasă, peste puţin ai fost credincios, peste multe te voiu pune*». Pus ai fost peste toate parohiile din jud. Ilfov, pe cari le-ai cârmuit în curs de 15 ani. Iar clerul Capitalei, înfiinţând societatea sa «Ajutorul» aşezatu-te-a în fruntea ei, ca primul preşedinte fondator, răsplătind această cinste prin munca depusă la zidirea localului şi la înfiinţarea bibliotecii acestei societăţi. Insuşi M. S. Regele, care urmăreşte cu drag succesele celor ce se ostenesc pentru progresul obştesc, te-a distins cu «Răsplata muncii» pentru şcoală, cu «Răsplata muncii» pentru biserică şi cu alte decoraţii, iar biserica ţi-a oferit cea mai mare distincţie, pe care rânduelile noastre bisericeşti o pot da astăzi unui preot de mir, crucea de econom. Dar cea mai de preţ distincţie fie-ţi mulţumirea sufletească proprie că n'ai trăit în zadar, şi că bunul Dumnezeu ţi-a binecuvântat astfel munca sf. tale, încât ea să-ţi câştige simpatia şi cinstea credincioşilor, cari în număr frumos s'au adunat la acest prilej, ţi-au asigurat iubirea preoţilor colegi şi stima tuturor şi mai presus de toate să te simţeşti răsplătit prin mulţumita şi recunoştiinţa exprimată de mine, Arhereul şi stăpânul tău, care rog pe Dumnezeu să te ţie aşa viguros şi voios încă mulţi ani şi să fii pildă vie tinerilor generaţii de preoţi.

De încheiere te binecuvintez şi te asigur, că se vor împlini faţă de Sf. ta cuvintele înţeleptului Solomon:

«*Pomenirea celor drepţi rămâne binecuvântată.* (Proverbe Cap. X, v. 7).

Aşa şi amintirea P. C. tale binecuvântată va rămânea acum şi cât va exista această parohie. Amin.

Domnul Cristache Simionescu, epitrop al bisericii vorbeşte:

In urma complectului şi strălucitului discurs al I. P. S. Mitropolit Primat, mie îmi rămâne puţin de spus. Deaceia mă voiu mărgini să fac o mică biografie a părintelui Chiriac Bidoianu:

Născut în comuna Chirnogi, jud. Ilfov la 9 Martie 1853. Cursul primar l-a făcut la şcoala primară Radu-Vodă din Bucureşti. A urmat cursul complect al sem. Central din Bucureşti. La 11 Noembrie 1873 se căsătoreşte cu fica preotului Lazăr Nestor dela bis. Sf. Elefterie, din care căsătorie n'a avut nici un copil. Hirotonit diacon la 2 Febr. 1874 pentru bis. Sf. Elefterie, de unde în luna Maiu acelaş an trece la bis. Silivestru, şi serveşte în această calitate 10 ani. La 1884 este hirotonit preot în locul decedatului preot Mihalache Referendaru, unde serveşte până astăzi. Dela 1879—1912 a fost şi institutor la Şcoala Silvestru. A fost protopop al judeţului timp de 15 ani până în 1912, când iese la pensie din ambele demnităţi, din cauză de boală. A fost membru fondator al societăţii clerului român „Ajutorul" membru în comitet, secretar, casier, vicepreşedinte şi preşedintele ei. Sub preşedinţia Sf. Sale s'a pus temelia şi terminat localul Societăţii. Astăzi este preşedintele căminului cultural şi de ajutor Sf. Silvestru.

Mă simt dator a aduce vii şi respectuoase mulţumiri I. P. Sfinţitului Prelat, că ne-a făcut distinsa onoare a lua parte la această sărbătoare cum şi d-lui Ministru al Cultelor, care, prin delegatul său, nu a lipsit. Aduc mulţumiri tuturor cari dovedesc dragoste şi recunoştinţă bătrânului nostru paroh, părintele Bidoianu, şi cu toţi să-i urăm încă mulţi ani de păstorie.

Corul cântă Mulţi ani trăiască.

Cuvântarea D-lui Stancu Brădişteanu, director general la Ministerul Cultelor şi Artelor :

In numele D-lui ministru al Cultelor şi Artelor, fericesc bogata activitate desfăşurată timp de 50 ani de către Părintele Ec. Chiriac Bidoianu, şi pe care aşa de bine a descris-o însuşi capul bisericii române I. P. S. S. Mitropolitul Primat.

Mie nu-mi rămâne decât să doresc sărbătoritului încă ani mulţi şi vrednici ca şi până acum, în cuprinsul enoriei şi acestei biserici, spre binele şi fericirea tuturor.

Cuvântorea Preotului Dumitru Georgescu-Duşmea, preşedintele societăţii clerului român «Ajutorul».

Viu să unesc glasul meu şi să aduc urări de sănătate fostului preşedinte şi actualului membru din comitetul societăţi clerului român «Ajutorul» păr. Bidoianu.

D-voastră enoriaşii faceţi bilanţul activităţii păstorului D-v. şi găsiţi că această activitate, nu numai ca păstor ci şi ca administrator al averii bis. D-stră, este bună. D-voastră ziceţi că tot ce se vede se datoreşte în bună parte bunei chiverniseli a Sf. Sale şi a celor cu care a lucrat timp de 50 ani. E de laudă şi îndemnător pentru noi acest lucru, pentrucă ne stimulează a ne face datoria cu sârguinţă în biserica lui Hristos ; şi numai cu D-voastră putem înfrunta invectivele ce se aruncă asupra noastră şi de cari n'a fost scutit nici bătrânul D-stră preot. La societatea clerului mai mult de 48 ani a lucrat. N'a lipsit niciodată dela şedinţe. Ca preşedinte a stăruit ca societatea să capete personalitatea morală şi să-i facă un local. De atunci în continuu nu lipseşte dela toate manifestările noastre preoţeşti, dându-ne îndemn să dăm ceiace ţara şi biserica ne cere. Deaceia unim glasul nostru cu al D-voastră şi rugăm pe bunul D-zeu să ni-l ţină zile îndelungate în mijlocul nostru.

Cuvântarea D-şoarei Ana Manoil directoarea şcoalei de fete «Silvestru».

Prea Cucernice Părinte,

Şcoala neputând să rămână indiferentă la o sărbătorire aşa de măreaţă, în numele corpului didactic al şcoalelor de băeţi şi de fete N. 7, vă prezint omagii respectuoase de profundă admiraţiune, pentru munca rodnică ce aţi desfăşurat timp de 50 de ani, în biserica şi în parohia Silvestru, contribuind astfel a ridica prestigiul lor, aşa că au ajuns azi a fi cotate printre cele dântâiu din Capitala României întregite. Din cele mai vechi timpuri şcoala a fost în tinda bisericii sau cel puţin alături de ea.

In parohia noastră, aceşti 2 factori sociali lucrează împreună, pentru ridicarea morală şi culturală a enoriaşilor.

Sfinţia voastră aţi funcţionat şi la şcoala Silvestru de băeţi, numită pe atunci «şcoala popilor». Aţi fost numit la 1880 cu titlul provizoriu iar de atunci aţi funcţionat neîntrerupt până ce aţi împlinit cei 30 de ani ceruţi de lege.

Aţi muncit fără preget şi în şcoală şi aţi dat ţării oameni folositori, cari azi ocupă demnităţi înalte în Stat. Sămânţa ce aţi aruncat a căzut în pământ bun şi a dat rod însutit. Noi cei de azi, dela şcolile Silvestru călcăm pe urmele ce aţi lăsat, silindu-ne a menţine şi şcoala la acelaş nivel cu biserica.

Incă odată deci, Prea Cucernice Părinte, în numele corpului didactic şi al femeilor din parohia Silvestru, vă urez să trăiţi încă mulţi ani pentru binele bisericii, al şcoalei şi al poporenilor ce păstoriţi.

Cuvântarea d-lui Nicolae Vlădescu din partea Căminului cultural și de ajutor Sf. Silvestru»!

Inalt Prea Sfinţite Stăpâne!

Domnule reprezentant al Ministerului de Culte și Arte!

Venerabile părinte sărbătorit!

Pioasă Adunare!

Un gând plin de aleasă simţire ne-a adunat astăzi, pe toţi câţi ne găsim în acest sfânt locaş de închinare, unde o iniţiativă, pornită din cea mai adâncă stimă și iubire de adevăraţi fii duhovnicești, face să se ridice prin glasul sfinţiţilor noștri părinţi rugăciuni de mulţumire și mai departe îndurare, pentru viaţa și mai cu seamă munca neobosită a prea fericitului nostru sărbătorit, venerabilul părinte, Chiriac Bidoianu, care timp de 50 de ani, cu o statornică hotărîre și neclintit devotament, a lucrat în «Via Domnului» îndemnând pe căi de virtute și de muncă pe toţi credincioșii din enoria sfântului Silvestru!

E, prin urmare, Onorată asistenţă, sărbătorirea nu atât a unei persoane, cât mai ales a muncii fără preget, pe care această persoană a înţeles să o desfășoare cu atâta râvnă într'un interval de timp, care în cele mai multe cazuri abia dacă poate trage în cumpăna vremii cât viaţa materială a unui om!...

De aceia socotesc, că împlinesc, în această clipă de fericită sărbătorire, o mare datorie de sentiment, aducând prin modestul meu grai și din partea «Căminului cultural și de ajutor Sfântul Silvestru» prinosul de stimă, admiraţie și recunoștinţă pentru acela, care, deși în pragul bătrâneţelor adese ori îndreptăţite la tihnă și odihnă, a mai putut găsi totuș timp și mai cu seamă tinerească energie, pentru a'i fi chiar din clipa zămislirii — președinte!

Născut din înfrăţirea școalei și a Bisericii, în munca pentru ridicarea culturală și morală a poporului «Căminul cultural și de ajutor Sf. Silvestru» a înţeles să fie, în cuprinsul acestei enorii alături de aceste două mari instituţiuni și tocmai în aceste vremuri de adânci frământari sufletești, un modest, dar harnic colaborator.

Pentru atingerea acestui ţel Căminul n'a cruţat și nu va cruţa, sub înţeleapta, harnica și părinteasca călăuzire a P. C. părinte președinte, Chiriac Bidoianu, nici o muncă, nici o osteneală, pentru ca, potrivit statutului său, să poată îndrumà cât mai puternic pe căile de muncă, cinste și onestitate pe toţi aceia cari strânși în jurul vetrei sale, au înţeles că o cultivare a minţii și a sufletului în spiritul creștinismului, ca și o întreţinere pururea vie a conștiinţei de neam, luminată numai la para de foc a culturii naţionale, sunt cele două mari și netăgăduite porunci ale României Mari de azi!..

Cu ochii ţintă către acest nobil și patriotic ideal Căminul a răușit să'și însemne până în prezent, calea cu pietrele indicatoare ale faptelor, pe care atât de luminos le-a înfăţișat însuși Inalt Prea Sfinţitul Mitropolit Primat. Și după cum aţi auzit chiar monumentul ce se vede ridicat în faţa acestei sfinte biserici și din a căruia desvelire dorim să facem sărbătoarea de bucurie și de mândrie naţională a enoriei, a Capitalei și a Ţării — este încă fructul silinţelor aceluiaș Cămin, care, copleșit de admiraţie pentru jertfa fără de preţ a eroilor din enorie, a înţeles să le vecinicească amintirea pentru pilduirea urmașilor.

E, prin urmare, o pagină vie din cea mai înfrigurată și mult zbuciumată epocă a istoriei noastre naţionale.

Și de sigur, că nu cu această pagină se va încheia activitatea de viitor a Căminului nostru. Nădăjduim să facem și alte fapte cu mult mai folositoare și cât mai aproape de nevoile sociale ale poporenilor din enoria Sf. Silvestru.

Experienţa o avem, cârmaciul e cu noi şi e destoinic.

Nu ne rămâne de cât să rugăm încă o-dată pe bunul Dumnezeu, ca să dăruiască scumpului nostru preşedinte tot mai mulţi şi fericiţi ani, pentru ca în deplină sănătate şi cu aceiaş neobosită hărnicie să ducă şi mai departe această nobilă muncă, depe urma căreia va profita, nu ne îndoim, în egală măsură, Ţara şi Biserica.

Să trăiţi venerabile părinte sărbătorit!...

Cuvântarea D-lui Gr. Trancu-Iaşi.

In numele enoriaşilor din parohia Sf. Silvestru, îmi daţi voie să'mi exprim şi eu toată admiraţia şi dragostea pentru valorosul şi neobositul ei păstor, Părintele Chiriac Bidoianu, care astăzi îşi sărbătoreşte al 50-lea an de preoţie. Prea cucernice părinte, ai fost laolaltă cu poporul şi la dureri şi la bucurii. Când în timp de 50 ani, şi-au pierdut, fiii, taţii, mamele şi fiinţele iubite acestor păstoriţi, Sf. ta le-ai şters lacrimile şi ai plâns împreună cu ei, uşurându-le durerea. Când s'au căsătorit le-ai împreunat mâinile tinerilor binecuvântându-i, şi, Doamne câte perechi fericite nu s'au perindat înaintea acestui Sf. altar, nu numai din enorie, dar şi de aiurea!

Acestora Sf. ta le-ai dat binecuvântarea întărind căznicia lor. Când a venit pe lume un nou născut şi pe acela l-ai creştinat în apa botezului, adăogând an de an la turma lui Hristos, multe mii, într'o jumătate de veac.

Şi enoria nu poate a-şi ascunde bucuria şi oarecum mândria pentru marea cinste ce i-se face astăzi, când însuş cel mai înalt demnitar al Bisericii române, I. P. S. Mitropolit Miron, vine să aducă o rază de mângâiere între noi. Şi ca să vă dau o ideie despre personalitatea înaltă ce ne cinsteşte serbarea noastră, deşi cu toţii o ştim, fie 'mi îngăduit a reaminti de serbările regale cu ocaziunea nunţei Principesei Elisabeta.

Era reprezentaţia de gală dela Teatrul Naţional. Doamnele din înalta societate bucureşteană, în cele mai strălucite toalete, îşi arătau diamantele şi briliantele lor, dând sălei o strălucire neasemănată.

Intr'una din loji era o ţărancă, în costum ardelenesc, care-şi arăta şi ea tot ceia ce avea mai de valoare pe lume, piatra scumpă a vieţei sale. Era venerata mamă a Mitropolitului Primat, care se mândrea nu numai cu ce avea ea mai preţios, dar cu podoaba bisericei ţărei întregite. — Era o lecţie de educaţiune naţională pentru toată lumea. — Erau atâtea învăţăminte de tras.

V'am făcut această digresiune pentru a proecta o rază de lumină asupra figurei Inaltului oaspe, ce onorează astă-zi parohia noastră.

I. P. Sf. Sa Mitropolitul contribuie la avântul atâtor opere cu personalitatea şi activitatea I. P. Sf. Sale multi-laterale. Când e vorba de orfani, de invalizi, de opere populare de cultură şi în toate domeniile de activitate omenească, I. P. S. Sa e de faţă, împărţind tuturor îndemnul şi luminile sale, isvorâte din o inimă caldă şi iubitoare şi din o minte sclipitoare de inteligenţă.

Şi astăzi, când vine să răsplătească pe un muncitor modest în ogorul lui Hristos, nu face de cât să dea tot o pildă tuturor, de cum trebuiesc cuprinse şi încurajate toate elementele de valoare ale societăţii. Şi când bazele sociale sunt aşa de zdruncinate prin ideile ce au turburat pentru moment liniştea ţărei, sărbătoarea de astăzi este reconfortantă.

Dar, părintele Bidoianu, pe lângă îngrijirea de biserică şi de Şcoală, a mai lucrat şi pentru ridicarea unui monument în amintirea eroilor morţi în războiu şi este în

fruntea unui cămin de cultură şi de ajutor. Aceasta însemnează că, a înţeles că, preotul şi biserica în timpurile moderne cuprinde lumea întreagă cu toate sferele ei de activitate. Biserica nu se închide în zidurile ei, care oricât de frumoase ar fi, sunt înguste, ci-şi întinde mângâierea şi lumina ei peste tot. Lucrează cu tovarăşii săi de preoţie cu mult zel la înălţarea prestigiului acestei biserici şi la ridicarea nivelului cultural, încât nu ştiu dacă mai este în vre'o parte un asemenea contact strâns între biserică şi popor, ca în parohia Sf. Silvestru.

Căci, pe când la ţară această legătură între păstor şi păstoriţi este firească, la oraş ea este desfiinţată aproape, prin diferenţa ocupaţiilor amestecate cu grija acută de ziua de mâine. Aşa că, din acest punct de vedere, părintele Bidoianu a făcut o operă socială.

Deaceia, la această sărbătoare nu ne aflăm la un apus, ci la un răsărit, căci făclia ţinută în mâna viguroasă a Părintelui Bidoianu răspândeşte strălucirea ei pestre întreaga parohie a Sf. Silvestru şi este o pildă de rolul pe care preotul poate să-l aibă în organizarea socială actuală, când îşi depune munca şi devotamentul său pentru binele comun.

Domnul Mihail Bercianu ajutor primar, vorbeşte în numele primăriei capitalei, din al cărui comitet şcolar face parte sărbătoriiul!

I. P. S. Stăpâne,

Domnilor !

Constat că din simplu spectator cum mă consideram la început, am prins momente de emoţiune înaltă. Aţi reuşit să daţi accente vii de momente oratorice glasului meu şi iată-mă acum, fără pregătire, vorbind sguduit de fiorii serbării. M'am desprins în aceste clipe de pe pământ şi urcându-mă cu sufletul m'am apropiat către Dumnezeu, care mi l-a şi pus în trup. Să ne fie pildă vecinică un asemenea model de preot ce face cinste bisericii şi ţării, iar eu în numele capitalei, constat că aceste pilde se cinstesc cum se cuvine de mai mari lor şi bine se face, servind ca îndemn şi pentru alţii.

Să ne trăiască părintele Bidoianu, şi zic nu atât în forma trupească, ci cea sufletească, care ca o scânteie din neam în neam, va lumina calea celor ce vor urma.

D-na Cordoneanu, inspectoare şcolară, vorbeşte despre partea de muncă a părintelui Bidoianu la grădina de copii, şi ce rol frumos are un preot în educarea tinerelor mlădiţe.

In acest timp un copil ca de 5 anişori se desprinde din mijlocul doamnelor membre ale grădinei de copii «Silvestru», şi prezintă părintelui Bidoianu o cutie dreptunghiulară legată cu panglică tricoloră, zicând: *In numele glădinei de copii plimeşte acest dal! Să tlăeşti, pălinte !* Era un toc de aur împreună cu tăietorul de hârtie şi o pecetie deasemenea cu iniţialele celui sărbătorit, recunoştinţa micilor odrasle pentru «tata pălintili» care le mângâie de câteori le întâlneşte.

In emoţiunea generală, în care mulţi ochi s'au văzut lacrimând de bucurie, părintele Bidoianu, cu tremur în glas, dar hotărât şi respicat, ca şi întreaga-i fiinţă, răspunde :

I. P. S. Stăpâne,

D-lor reprezentanţi ai Ministerelor de Culte şi Instrucţie !

Iubiţii mei fii sufleteşti!

La o sărbătoare atât de însemnată, mare mi-este mulţumirea sufletească ce o simt, când vă văd astăzi aci sărbătorindu-mi 50 ani de activitate preoţească, mai cu seamă că până astăzi nu s'a mai întâmplat aşa ceva la noi. Când văd că Inaltul şef al sf. noastre

BISERICA SF. SILVESTRU DIN BUCUREŞTI

biserici, cinsteşte munca unui preot, care nu şi-a făcut decât datoria sa şi nu a lipsit un moment dela postul său.

Eu credeam că făcându-mi datoria şi lucrând după cum puterile şi voinţa m'au ajutat, nu aşi fi reuşit să înfăptuesc ceva însemnat în cariera mea preoţească, dar constat din manifestarea de dragoste ce mi-o arătaţi astăzi, că am reuşit în îndeplinirea sacerdoţiului meu.

In adevăr, I. P. S. Stăpâne şi onor. asistenţă, în toată viaţa mea ca preot, ca protopop al jud. Ilfov, ca instutitor, ca membru fondator şi Preşedinte al Soc. clerului român «Ajutorul», am fost numai la datoria mea.

Acum 50 ani, când am fost hirotonit ca diacon, am găsit această biserică veche, mult mai mică şi aproape ruină. O las acum urmaşilor mei pre cum se vede, adică mărită, reconstruită, şi cu un capital în efecte de 7.610.000 lei, şi cu un venit de aproape 500.000 lei anual.

Acum 44 ani, când am fost numit institutor la şcoala Silvestru, care era o casă,

Pr. EUGEN I. BĂRBULESCU
Ajutor la bis. Silvestru

Econom GEORGE GEORGESCU
Preot-ajutor la bis. Silvestru, profesor secundar, şeful biuroului preoţilor militari din Ministerul de războiu

Econom CHIRIAC G. BIDOIANU
Preotul-Paroh bis. Silvestru

EUGEN I. PROCOPIE DUMITRESCU
Epitrop

CRISTEA G. SIMIONESCU
Epitrop

am găsit această şcoală mică, neîncăpătoare şi pe proprietatea bisericii, astăzi o las, aşa cum se vede, clădită şi pe o parte din terenul acestei sf. Biserici şi cu renumele pe care i l-am făcut noi preoţii acestei biserici, fiind şi institutori.

Acum 47 ani Societatea Clerului Român «Ajutorul» nu avea nici un local, astăzi, graţie muncei mele ca preşedinte şi a altor fraţi, între care şi neuitatul Episcop Calist Ialomiţeanul, ea îşi are localul său măreţ şi situaţiunea sa bine stabilită.

Când mi-arunc ochii înapoi şi socotesc în mintea mea, prin câte greutăţi am trecut şi m'am strecurat, câte piedici nu am înlăturat, nu pot decât să mulţumesc lui Dumnezeu, care mi-a ajutat în toate şi am reuşit.

I. P. S. S. Stăpâne şi Onor. asistenţă,

Dacă am reuşit să fac şi eu ceva în viaţă, aceasta se datoreşte faptului că mi-am pus sufletul şi voinţa mea, hotărît, şi am lucrat cinstit.

Am mai fost secundat şi ajutat şi de oameni distinşi şi cu cinste proverbială. Nu pot să las şi să nu amintesc numele regretatului epitrop I. Procopie Dumitrescu, ctitorul acestei sf. biserici. Nu pot să nu amintesc numele fraţilor mei Pr. Arţăreanu şi Radulian, cu care am trăit în cea mai frăţească armonie.

I. P. S. Stăpâne, vă mulţumesc din suflet pentru cinstea ce'mi faceţi şi vă sunt adânc recunuscător. Rugând pe bunul Dumnezeu ca să vă ţină mulţi ani pe tronul Arhipastoral cu pace şi linişte, lucrând cu aceaşi dragoste pentru liniştea şi bunul mers al treburilor bisericeşti.

Mulţumesc şi D-lor Miniştrii de Culte şi Instrucţiune, care prin reprezentanţii lor au ţinut să ia parte la manifestarea de dragoste a fiilor mei duhovniceşti.

Iar pe voi, fiii mei iubiţi, care aţi ţinut să'mi cinstiţi munca mea de 50 ani de preoţie, vă îmbrăţişez şi vă binecuvintez cu dragostea părintească şi vă mulţumesc din sufletul meu, tuturor.

Să trăiţi, dragii mei şi să dea Dumnezeu să aveţi şi voi mulţumirea pe care o am eu astăzi.

*

Serbarea se sfârşeşte la ora 1 p. m. după ce timp de o oră şi jumătate ţinuse toată asistenţa într'o neclintită încordare şi înălţătoare emoţie sufletească. In cântarea imnului «Pre Stăpânul şi Arhiereul nostru» lumea de credincioşi iese afară din biserică, unde se fotografiază, plecând fiecare cu o frumoasă amintire despre o serbare creştinească.

Au mai fost de faţă, pe lângă personalităţile amintite şi cari au vorbit, d-l prefect al Poliţiei Capitalei, General Nicoleanu, d-l N. Rădulescu-Niger, d-l avocat Popescu Tudor din partea societăţii ortodoxe a femeilor-române, un mare număr de preoţi dimprejur şi alţii.

Serbătorirea s'a continuat la o masă frăţească dată la restaurantul «Cina», în seara de 3/16 Febr., ora 8 $^1/_2$. Cel dintâiu închină:

Preotul *Const. Dumitrescu-Icoana*, ca fost coleg de şcoală, aduce omagii de dragoste şi admiraţie părintelui Bidoianu.

Relevă că mai sunt şi alţi preoţi în vârstă înaintată, cari ar trebui să fie sărbătoriţi cum sunt: Vasile Constantinescu dela Negustori, Floru, Marinescu dela Colţea şi alţii. Planta aceasta a recunoştinţei a răsărit şi a înflorit pentru prima oară aici şi vă felicit că aţi avut fericita ideie de a sărbători pe cel mai bun preot al Capitalei.

D-l *Stancu Brădişteanu, dir. general al Ministerului de Culte spune:* Intâiu mă desbrăc de haina mea oficială. Mă refer la plantele recunoştinţei de care a vorbit părintele Dumitrescu, şi fiindcă a vorbit numai de preot eu o să caut să extrag învăţături şi pentru alţii, cari nu poartă această haină. E adevărat că lumea spune că recunoştinţa este o floare foarte rară pe pământ, iar Turghenief, în poemele sale în proză, spune că Dumnezeu a fost nevoit să despartă virtutea binefacerii de recunoştinţă... E o realitate tristă! Dar sunt şi excepţiuni. Aceste excepţiuni sunt cea de ieri şi cea de astăseară, când recunoştinţa dă ochi cu binefacerea şi se privesc cu duioşie.

Şi dacă este mare meritul preotului Bidoianu, e mare şi meritul celor ce au înţeles acest lucru. Şi în lumea noastră de interese meschine, această manifestare a recunoştinţei pentru binefacere, este o ploaie binefăcătoare într'un pustiu nemărginit. De aceia mă unesc cu ceiace a spus părintele Dumitrescu în partea primă — nu mai spun că s'a spus destul de însuşi I. P. S. S. Mitropolitul Primat — adăugând că şi D-v. enoriaşi meritaţi toată stima, respectul şi recunoştinţa noastră. M'am bucurat că s'au unit şi autorităţile şi personalităţile de frunte ale Capitalei ca d-l Mihail Bercianu, d-l general Nicoleanu şi alţii. Am fi vrut să se unească, nu numai asupra păr. Bidoianu, ci toţi cei ce se ostenesc ar trebui sărbătoriţi, dacă nu după o muncă aşa îndelungată şi fructuoasă, cel puţin după moarte. Dacă pentru oamenii politici recunoştinţa se arată după moarte, ar trebui ca, cu toate patimile noastre politice, la timp să ne arătăm şi în viaţă cu toată sinceritatea, ca la părintele Bidoianu. Exemplul acesta pe care l-aţi dat, trebuie să conteze în viaţa noastră românească socială. E de mare importanţă şi pentru cel sărbătorit şi pentru noi toţi ceilalţi.

Domnul *Popescu Tudor avocat, vorbeşte:*

Societatea ortodoxă a femeilor române m-a delegat ieri să spun cuvânt în biserică. Desigur că neglijaţi unul din cele mai de seamă merite ale păr. Bidoianu.

Cinci zeci de ani de preoţie intrau în datoria sa de preot, cum singur a spus-o; 31 ani la şcoală intrau iarăşi în datoria sa ca învăţător. La societatea clerului «Ajutorul», la Căminul cultural, Sf. Silvestru, este o datorie către fraţi şi către enorie. Totuşi o faptă pentru care s'a ostenit, a luptat şi a biruit n'aţi amintit'o. Nefiind în atribuţia Sf. Sale directă, se putea da la oparte.... In două rânduri societatea femeilor ortodoxe i-a cerut concursul şi l-a avut: Odată în 1920 a cerut să încurajeze pe cei sfioşi, să îndemne pe toţi.... Impotriva noastră era însuşi guvernul, un mare ministru şi bărbat de stat care a adormit... Era cea mai înverşunată luptă de a ni-se impune un *concordat* de care nu aveam nevoie....

In anul trecut, am simţit ceasuri mai grele... Biserica noastră, creştină ortodoxă naţională, ameninţată a i-se ridica prin o mare nedreptate caracterul **de dominantă** prin însăşi legea fundamentală a ţării, Constituţia. Toată lumea s'a ridicat ca unul; şi în ceasurile acestea ne trebuia un preşedinte. Şi în toiul luptei m'am gândit la părintele Bidoianu, ca şi la concordat. A obţinut dela guvernul actual, cuvântul ce s'a înscris în constituţia ţării că Biserica ortodoxă română este dominantă în stat.

Sfinţia ta n'ai pregetat un moment..... Ştiai că vei fi atacat, teama nu te-a oprit dela aceia ce hotărîseşi să duci până la capăt. Par'că văd şi acum massa imensă a acelora cari apărau credinţa noastră, par'că aud şi acum vocea pătrunzătoare ca un tunet a unui preot care slujise 50 ani biserica lui Hristos! Mi-amintesc un minut : când se răspândiseră în sală braşorile fra-

ţilor de dincolo.... o lacrimă se prelingea din ochii bătrânului preşedinte, şi pentru lacrima aceia merită recunoştinţa tuturor ce au luptat.... Ceream caracterul de **dominantă**.....! Pentru o ţară unde se îngropaseră 800 mii de voinici, noi ceream aceasta...! Toţi din aceastâ ţară pot fi egali politiceşte, dar de religie nu, decât cei creştini ortodoxi, căci ortodoxismul a păstrat această ţară...!.

Ai luptat, ai biruit, ca pe un biruitor te salutăm.

D-l *Alexandru Ionescu* avocat.

Să-mi daţi voie să spun câteva cuvinte ca fost elev în clasa I şi a II primară al părintelui Chiriac Bidoianu.

In numele tuturor celor ce ţi-au fost elevi, socotesc că exprim aceiaşi gândire şi simţire. Lauda de multe ori este şi o politeţă. Lucru greu este să tragi învăţături dela acela pe care-l şi lauzi....! Dar cari sunt sentimentele cele mai profunde? Cele ale copilăriei! Vorbesc pentru unul din cei mai iluştri şi demni bărbaţi ce ne-au pus întâiu cartea'n mână. Inceputul de multe ori e foarte greu, şi dacă el este bine aşezat restul merge foarte bine. Am avut fericirea noi, toţi, cari ne-am adăpat la cea mai virtuasă fântână şi am ajuns, dacă nu fruntaşi, cel puţin oameni de treabă la locul nostru, căci om de treabă a fost cel ce ne-a călăuzit primii paşi ai copilăriei.

Astăzi nimic nu s'a schimbat din omul virtuos de atunci şi de câte ori auzim ceva de bine, creştem noi, nu el. N'a făcut apostolat numai în ramura aceasta, ci în toate... Sunt unii carii deşi au îmbrăcat haina preoţească, n'au trecut peste imposibil. Părintele Chiriac, chiar în învăţământ a trecut peste ore.

Era un om care urmărea pe toţi şi bun şi rău, şi sărac şi bogat, ca în toţi să aşeze învăţătură bună..... E un apostol mare! A avut sute, mii de şcolari, dar nu cred să fi trecut 10 % fără a le insufla ce e bun şi înălţător. Astăzi îi aducem toţi laude şi-i urăm să trăiască, nu pentru el ci pentru noi, pentrucă este o carte vie de înţelepciune. Cu sdruncinarea chiar a sănătăţii, nu urmărea decât un singur ţel, a aşeza oameni de treabă şi folositori societăţii.... A trecut peste datorie....!

O împrejurare îmi aduce aminte de aceasta. Un distins Inginer plecat din Bucureşti, când lumea buimăcită apuca drumul pribegiei în timpul războiului.

Toată lumea amărâtă, turburată....! Unul singur liniştit... în biserică îngenunchi rostind rugăciuni fierbtnţi la cel Atotputernic să apere ţara de duşmani! Nu ştiu dacă în toate bisericile s'a făcut aşa, dar unde s'a făcut, mare uşurare au aşezat în suflet, în timpuri de grea cumpănă! Am ieşit din biserică plângând ca un copil uşurat de marea primejdie ce ne ameninţa.... De aci puteţi desprinde ce a putut ieşi din sufletul unui mare patriot...... Un învăţământ pentru noi şi pentru copiii noştri: *să faci virtutea pentru un ţel superior.*

De aceia D-zeu să te ţină ani mulţi în timpul de depresiune morală de azi, căci un asemenea exemplu merită să trăiască spre folosul şi al altora.

Părintele *G. Georgescu Silvestru,* spune: că gloria ce se revarsă asupra Sf. Sale să se reverse şi asupra noastră, că stând împreună n'am găsit un gând afară de datorie şi nu este gând al Sf. Sale fără o credinţă vie. Aduce întreaga admiraţie a tuturor enoriaşilor, cari au avut ideia sărbătorirei Sf. Sale şi să dea D-zeu ca toţi să ştie a preţui munca de o jumătate de veac a unui preot.

D. *Eugen Procopie Dumitrescu*, epitrop, aminteşte episodul cum au fost salvate clopotele bisericii în timpul ocupaţiei nemţeşti, graţie stăruinţei preoţilor rămaşi la bis. în ţară şi soţiei sale. Amiteşte de legăturile familiei sale cu părintele Chiriac Bidoianu, care i-a învăţat pe toţi carte, i-a botezat, i-a cununat, şi acum lucrează împreună, cum a lucrat şi cu tatăl său 48 ani, de a administrat averea bis. cu cinste şi pricepere. Să trăiască părintele Chiriac..

D-l *Luca Paul*, inspector general în ministerul Cooperaţiei, la şcoalele de contabili, ţine următorul cuvânt:

Onorat auditor,

Ar fi poate de prisos cuvântarea mea pe lângă cele deja rostite, atât de frumos alcătuite şi pline de miez, dar este un motiv care mă obligă să spun câteva vorbe.

Prea onoratul sărbătorit, părintele econom stavrofor Kiriac Bidoianu n'a limitat rodnica Sfinţiei sale activitate la linia forturilor, care încercueşte Bucureştiul, ci a întins-o mai departe până în poalele munţilor, a căror creastă, până de curând forma graniţa ţării.

Glasul părintelui Bidoianu, a vibrat răsunător şi prin locaşurile sfinte, de prin meleagurile pe unde trăesc.

Cuvântu-i ponderat şi mişcător a împrăştiat binecuvântarea şi peste drept credincioşii deacolo, care deatâtea ori şi-au exprimat dorinţa să mai vie din când în când, în mijlocul lor.

Iar sufletul Sfinţiei sale, l'a îndemnat să se facă ctitor al începuturilor de bine obştesc de pe la noi. Este deci o datorie de recunoştinţă, ca în ziua apoteozării părintelui Bidoianu să fiu de faţă şi să zic ceva.

Când onorata eforie a bisericii Sf. Silvestru şi cu onoraţii preoţi Georgescu şi Bărbulescu, au luat iniţiativa să sarbătorească pe părintele Bidoeanu, au înţeles să împlinească un act de condescendenţă către veneratul paroh, care 50 de ani fără preget a alergat pentru biserică şi enorie. Nimic mai frumos, dar n'au bănuit că prin aceasta dau şi cea mai frumoasă contribuţie educativă, desvoltând şi la noi cinstirea muncii neprihănite şi a vredniciei meritate.

Prezenţa I. P. S. Mitropolit Primat, în biserica Sf. Silivestru, eri şi cuvântarea înălţătoare cu talanţii a fost tot o apoteozare a muncii pe calea binelui, în persoana vrednicului slujitor al bisericii aceleia.

O muncă intensă şi rodnică de 50 ani, este cu adevărat un eveniment rar şi fericit, de care puţini se pot bucura. Nu mă încumet să desfăşor ca într'un film cinematografic, dar o caracterizare mă încerc a-i face.

Dela 1874 de când îşi începe activitatea şi până astăzi, părintele econom stavrofor Kiriac Bidoianu, a trăit într'un idialism senin, având ca primă grije, împlinirea punctuală a datorii şi o necurmată muncă pentru a-se desăvârşi în rolurile pe care le-a îndeplinit.

Nu s'a închis în cetatea materializmului, nici nu s'a lăsat ademenit de frivolităţi. A înţeles bine rostul vremii şi s'a comportat cerinţelor ei.

La 1874 când părintele sărbătorit şi-a început activitatea, rolul preotului se mărginea între scoarţele tipicului şi ale molitfelnicului. Circulările şefilor prescriau o atare activitate restrânsă. Părintele Bidoianu a spart această pojghiţă a oficialităţii, deschizându-şi singur un rol social larg, care i-a îngăduit să săvârşească atâtea fapte bune în domeniul extra-bisericesc şi extra-şcolar.

Când cineva înaintează în vârstă, depăşind 60 ani, simte în jurul său o rărire a prietenilor şi a acelora cu care a copilărit şi a convieţuit. Păşind spre octogenar, locurile goale se umplu cu o lume nouă, cu alte deprinderi, obiceiuri şi aspiraţii, în mijlocul cărora cel albit de vreme, se simte străin.

Aceasta nu e un capriciu al cuiva ci o lege a firii care mereu macină și preface totul. Evoluția mereu aduce unde noi, care pe mulți îi afundă, ori le șterge personalitatea.

Părintele Bidoianu ca un abil cârmaciu de barcă, a despicat în două acele valuri și a plutit peste ele. Cu un cuvânt a știut să asimileze tot ce timpul a adus nou. De aceia părintele Bidoianu este pururea nou iar în al 72-lea an, păstrează încă o vigoare primăvăratică. In această privință să aseamănă acelor metale nobile care refuză vremii oxidarea.

Ca preot în serviciile rituale, e un artist. Când pune în joc darurile sale și arta, preaslăvesc pe Dumnezeu. In parohie săritor, blând, mângâitor și înbărbătător în necazuri. Ca paroh, vrednic și priceput în administrare, creeind și înfrumusețând, ca mânuitor de fonduri, de o curățenie și cinste fără seamăn.

Din sfântul altar a propăvăduit cuvântul Domnului, de pe catedră a dat lumină din lumină, ca protoereu a povățuit și îndreptat.

Cu spiritul său organizator a colaborat la creeara societățeі «Ajutorul Clerului», pe care a și condus-o ani dearândul, înzestrând-o cu un local propriu.

In locul umilitei bisericuțe de lemn a colaborat cu sufletul său, a se ridica mărețul locaș ce este biserica Sf. Silvestru, cu neprețuitele podoabe cu un serviciu religios, ce înalță, transportă și cucerește inimile credincioșilor.

Prin colaborarea eforii bisericii și a altor enoriași cu mult suflet, a sporit mult avutul bisericii, dându-i pentru viitor și mai strălucite perspective.

Ajută reclădirea palatului de școală primară «Sf. Silvestru». Și după războiu, când lumea se închidea în cetatea materialismului, zăvorind porțile cu meterez, dă ființă căminului cultural și de ajutor «Sf. Silvestru», cu o frumoasă activitate, ajutat fiind de proeții bisericii și de enoriașii cu suflet ales; iar când criza de numerar bătea la ușa tuturor, clădi în colaborare cu aceiași preoți și enoriași mărețul monument al eroilor, așezându-l în fața bisericii, ca să se învedereze indisolubila legătură dintre biserică și patrie.

Activitatea pilduitoare a părintelui Bidoianu pare o vraje. Ori unde pune mâna, crează și îmfrumusețează.

Marele inventator din America, care acum 4 zile a împlinit 77 ani, fiind odată întrebat de o ilustrație europeană, cum de a putut da omenirii mai multe invenții, de cât a putut dobândi ea în mii de ani, Edison a răspuns: «Pentru aceasta a trebuit 1 % inspirație și 99 % transpirație».

Ințelegm că și părintele Bidoianu, pe lângă darurile Sfinției sale, cari se coboară de sus dela Părintele Luminilor, de unde vine toată darea cea bună și tot darul desăvârșit, a pus și multă stăruință, multă abnegație, dar tocmai aceasta i-a valorificat opera și i-a țesut aureola de care se bucură.

Fie ca activitatea părintelui Bidoianu să fie multă vreme pildă vie de muncă rodnică pe calea binelui obștesc.

Părintele Bidoianu mulțumește în cuvinte alese și mișcătoare tuturor celor ce i-au mângâiat bătrânețea cu această sărbătorire înălțătoare și le urează tuturor spor și viață lungă și fericită.

D. *Nicolae Vlădescu, inspector în Min. Cultelor*: Viitorul se desfășoară tot așa de luminos cași trecutul... Noi cei ce apreciem meritele părintelui nostru sufletesc, venim și plecăm genunchii la picioarele tronului muncii, când însăși natura se asociază la aceasta, căci afară neaua a început să aștearnă flori cerești pe pământ, care parcă dau binecuvântarea cerului peste părul albit de ani ca și zăpada.

* * *

Apoi, d. Nicolae Vlădescu, *dă citire următoarelor scrisori de felicitare și telegrame primite în timpul zilei :*

Prea Cucernicului Iconom Stavrofor

CHIRIAC BIDOIANU

cu prilejul aniversării a 50 ani de păstorie.

Când cugetăm ce e o viață 'ntreagă
Și câtă muncă 'nfățișează ea,
Adâncă taină-atunci ni se desleagă
Și ale lumii întocmiri se 'ncheagă
In forța de-a voi *și* de-a puteà.

Privim departe în trecut, ca 'n ceață,
Și-abia încondeiate de vedem
Tot ce-am simțit, tot ce-am făcut în viață,
E opera prin care azi suntem!

Și ne 'ntrebăm adesea cu mirare:
Noi oare-atâta loc am străbătut?
Și Timpul că l'am biruit ne pare,
Căci ani îndelungați de frământare
Cu energia vieții i-am trecut!

Așa vei fi gândind acum Părinte,
La capătul acestor cincizeci de ani
De hărnicie dreaptă și cuminte
Pe nalt tarâm de 'nvățăminte sfinte,
Mai prețuite-adesea de sărmani.

Azi cu Biserica vi-i cununia
De aur, sărbătoare ce-a întins
Lumina dragostei și bucuria
In cei ce'n dragoste voi i-ați cuprins.

Toți vă 'nțeleg această biruință
Asupra patimilor omenești
Și-asupra Vremii, — vrednică silință
De-a ridicà pe om prin străduință
Pe-ogorul sfânt al celor sufletești!

Toți vă cinstesc această 'ncununare
Și bătrânețea ca de brad ce-i nins
Dar care, de supt nea, mai verde-apare,
Căci sufletul dă corpului vigoare
Când corpu 'n suflet se va fi cuprins!

Toți vă doresc îndelungarea vieții
Pe care ați cinstit-o ca Păstor:
S'ajungeți bătrânețea bătrâneții
Pe culmea ce se pierde 'n viitor!

2 Făurar 1924 — N. RĂDULESCU-NIGER

*

PREA SFINTE,

Cu ocazia împlinirei a 50 ani, de vrednică muncă și cinste, în capul Sf. biserici Silvestru, acei pe cari Sfinția ta, i-ai legat pe vecie prin cununie, roagă pe D-zeu să-ți dăruiască încă mulți ani fericiți și plini de sănătate, pentru propovăduirea cinstei și credinței, până la adânci bătrânețe, pentru mulțumirea Sfinției tale și a celor ce au avut cinstea să vă cunoască.

MARIOARA și Căpitan FLORESCU

10|V|924 Trg. Mureș

*

D-na și D-l Alexandru Brancovici vă felicită cu ocazia jubileului de 50 de ani și vă urează ani mulți cu sănătate.

Pallade 50

*

Onor Comitet de inițiativă a banchetului, In Onoarea P. C. Paroh Chiriac Bidoianu, răspund cu mult regret că din cauza de doliu familiar, nu pot lua parte la festivitatea anunțată.

Urez, însă, din tot sufletul harnicului și neobositului nostru Paroh, fala Bisericei S-tu Silvestru, să trăiască încă mulți ani cu sănătate între ai săi enoriași, cari l-au stimat în adevăratul înțeles al cuvântului.

Inginer A. MAIDLINGER

*

P. C. PĂRINTE,

Imprejurări protivnice împiedicându-mă de a lua parte personal la serbătorirea P. C. Voastre, mă folosesc de această cale, acum cu ocazia împlinirei a 50 ani de statornică slujbă în altarul bisericei creștine, spre a vă presenta cele mai sincere felicitări.

Dorindu-vă din inimă să trăiți încă un cât mai îndelungat șir de ani, pentru cinstirea biserici creștine, pe care cu atâta curățenie sufletească ați servit-o până azi, vă reînoim asigurările de dragoste fiească ce vă păstrăm.

G. A. STELNICEANU, mare industriaș

*

Ana și Ida Wechselberger institutoare, iau parte la Jubileul Dv. de 50 ani și vă urează să păstoriți încă mulți ani cu sănătate această parohie.

Venerabile Părinte Kiriac,

Oprit de serviciu, cum știi, nu pot lua parte în persoană spre a te sărbători.

Iți trimit însă prezenta «Odă» *pe care doresc ca în timpul când se va ridica toasturile în sănătatea Sf. Voastre, să puneți pe cineva din prietenii noștri a da citire la masă și lucrărei de față, urându-vă să trăiți încă muți ani, spre binele și podoaba bisericei.*

Cu călduroase îmbrățișări.

Econ. Stavrofor
AL. POPESCU-Cernica

ODĂ

La serbătorirea Preotului Kiriac Bidoianu

Din a ta copilărie
Biserica ai iubit
Pentru că cu bărbăție
Tu viața ți-ai jertfit.

Ai luptat ca un gigante
Cinzeci de ani împliniți
Pentru a ta enorie,
Pentru fiii tăi inbiți.

Cu cuvântul și cu fapta
Datoria ți-ai făcut
Și ca un prea bun părinte
Ai lucrat neîntrecut.

Dulce la cuvânt tu fost-ai
Și ca părinte-ai știut
A da minunate sfaturi
Chiar celui nepriceput,

Ca profesor — bun părinte,
De mentor tu ai servit
Micilor odrasle care
De sub mână-ți au ieșit.

De a ta învățătură
Ca d'un dar dumnezeiesc
Fiii bisericei tale
Ascultând se folosesc.

Deaceea azi te serbează
Cu toții recunoscători,
Pentru meritele-ți scumpe
Ți 'ncunun fruntea-ți cu flori

Ca preot fost-ai podoabă
Ne întrecută când-va
Ascultând vocea-ți plăcută
Cine nu te-ar admira ?!

Ai fost, ești și încă fi-vei
Exemplu de imitat ;
Asta-i tot ce îți pot spune,
Este lucru adevărat

Ai lăsat urme neșterse
Cât ca protopop ai fost
Sfaturi bune preoțimei
Datu-le-ai cu drag și rost.

Șeai-spre-zece ani condus-ai
Județul Ilfov întreg
Sfaturile tale scumpe
Vecinic ele nu se șterg.

Iți urez ca 'n fericire
Restul vieței să trăiești
Tot prin fapte glorioase
Și mai mult să înflorești.

Economul Stavrofor
ALEXANDRU POPESCU-Cernica

*

Cordialele și sincerile noastre felicitări trimitem părintelui Chiriac Bidoianu fratele nostru.

Paroh Preot MARIN SACHELARIE

*

Stimate Domnule Dumitrescu,

Primesc o invitațiune, din partea unui comitet de inițiativă, pentru ca să iau parte la banchetul de Sâmbătă, pentru sărbătorirea părintelui Bidoianu, și mi se indică adresa D-v, pentru a răspunde.

Vă rog să fiți interpretul sentimentelor mele, de mulțumire pentru amabila D-v. invitațiune, și de regret că, lipsind din București nu pot lua parte la o sărbătoare de îndreptățirea căreia sunt deplin convins.

Rodnica activitate a părintelui Bidoianu își găsește o palidă răsplată în respectuoasa dragoste și admirația pe care i-o păstrăm cu toții.

Mulțumindu-vă din suflet pentru bunăvoința, ce sunt sigur că veți avea, de a transmite celor în drept sentimentele mele, vă rog să primiți expresiunea distinsei mele stime.

GH. I. IAMANDY
Sub-director la banca țărănească

*

Cu prilejul sărbătorirei a cinci-zeci ani de păstorie comitetul grădinei de copii No. II Silves-

tru urează Sfinției Sale Părintelui Chiriac Bidoianu, sănătate pentru fericirea sa și a enoriașilor sei.

Preşedintă : **Natta H. Leçça**, Membri: *Olympia Popescu, Maria Cristescu, Elena Cordoneanu, Lelia Gabrilescu, Cornelia Pr. Eug. Bărbulescu, Constanța Aslan, Pr. Eugeniu Bărbulescu. Secretară:* **Eugenia Marinescu.**

*

Cu ocazia aniversară a 50 ani de activitate pastorală, Vă dorim sănătate și viață lungă.

Familia farmacist COROLEUCA

*

Vă felicită pentru aniversarea a 50 ani de activitate pastorală.

MARIA MANESCU, institutoare

*

Reținut de serviciu regret că nu pot lua parte la sărbătorirea lui tata Bidoianu urez însă zile multe ca să poate fi încă pilda în cartierul Silvestru.

SABA ZAMFIRESCU
revizor şcolar Sf. Gheorghe

*

Cu ocaziunea împlinirii a 50 ani de apostolat și propovăduitor al religiunii creștinești, vă urez toate fericirile.

NICOLAE BOCICCA

*

Dragă Cumnate,

Cu ocaziunea împlinirei a 50 de ani, de activitate neîntreruptă și rodnică în frumoasa D-tale carieră, îmi permit ca ultim vlăstar al familiei în care și D-ta ai trăit o bună parte din acești ani, să-ți urez atât eu, cât și soția mea, să trăești încă mulți ani și să-ți dea Dumnezeu sănătate și mulțumire sufletească.

ELENA şi ŞTEFAN LĂZĂRESCU

*

Cu ocaziunea sărbătoririi de 50 ani de apostolat te rog primește sincerile mele felicitări.

Al D-tale Nepot PETRE POPESCU

*

Vă felicită pentru aniversarea a 50 ani de activitate pastorală.

familia CONSTANTINESCU

Cucernice Părinte,

Având o nuntă în familie la Câmpulung unde plecăm Vineri seara, regret că nu pot lua parte la banchetul proectat pentru Sâmbătă seara. Vă urăm să trăiți încă mulți ani pentru a voastră parohie Silvestru.

General D. ZLATIANU

*

Prea Cucernicului Econom Chiriac Bidoianu exprimăm respectuos felicitările noastre pentru împlinirea a cinci-zeci de ani de preoție și cele mai călduroase urări de viață lungă și sănătate!

Familia EFTIMIU

Cu împlinirea a 50 ani de apostolat vă urăm sănătate și isbânda aspirațiunilor ce mai aveți.

Banca Isbânda PREOT GHEORGHE SACHELARIE, DUMITRU MIHAESCU, DUMITRU BINOCHI

*

Prea stimate şi mult iubite Părinte Kiriac! Citind în, Universul dela 7 Februarie anunciul prin care se aduce la cunoştinţă că enoriaşii şi epitropii au hotărât să serbeze a 50-a aniversare de activitate pastorală a Sf. tale la S-fta Biserică Silvestru, am simțit o nespusă bucurie, văzând că încă se mai găsesc oameni şi aşezăminte, cari să răsplătească munca, cinstea şi devotamentul celui ce i-a servit, atât cu fapta cât şi cu cuvântul, o jumătate de secol. Fiind-că o parte din aceşti 50 de ani, cei mai frumoşi ani ai vieţei noastre îi am petrecut împreună, servind cu cea mai mare dragoste S-fta Biserică Silvestru, 'mi permit a adresa atât epitropiei cât şi enoriaşilor, respectuoase felicitări, pentru recunoştinţa ce va arătat, iar Sf. Tale cele mai călduroase urări de fericire, cu sănătate perfectă, pentru a continua să serveşti S-ta Biserică încă mulţi ani, cu aceaşi putere şi dragoste ca şi până acum.

Al Sf. tale devotat prieten
D. IORGANDA

*

Venerat Părinte,

Intr'o notiță discretă într'un ziar, am văzut că un număr de admiratori au hotărât să se adune undeva să sărbătorească printr'un banchet pe acela care le-a fost îndrumător şi sprijin moral, timp, dacă nu sunt înşelat de 30 ani! Mărturisesc că am avut un moment de emotivitate, sub a cărui influenţă sunt şi care mă îndeamnă să ridic glasul şi pe această cale că mă fac părtaş bucuriei simţită de acei vrednici iniţiatori şi să evidenţiez odată mai mult «profesiunea de credinţă».

Imi apare această manifestaţie de simpatie ca unul din mijloacele menite a arăta oamenilor de azi că ceeace constitue flacăra vieţii de azi, ca de totdeauna, sunt acele sentimente nobile care cimentează legăturile semenilor şi cari în ciuda tuturor animozităţilor sociale se impun şi nu pier. Aş fi fost fericit, dacă în mijlocul celor ce vor slăvi activitatea creştinească şi nobleţea caracterului vestitului paroh dela Silvestru, aş fi putut să adaog şi eu ceva la luminarea şi descrierea laturii celeilalte din care m'am împărtăşit eu; aş fi tot atât de mulţumit, dacă se va găsi un glas, din acei oblăduiţi de S. V. care să se facă ecoul nostru, al acelor adăpaţi la izvorul bunătăţii sărbătoritului şi să spună sus şi tare: că părintele Bidoianu nu a avut copii născuţi, dar a ştiut să-şi creeze copii, cari răspândiţi ca elemente de cinste, îi vor purta veşnică recunoştinţă şi nepreţuit respect. Sper că se va găsi un glas cel puţin, fiindcă au fost prea mulţi şi deaceea mă grăbesc să întăresc cu anticipaţie cele ce se vor spune, sub această formă anonimă.

Omul este trecător ca materie, însă spiritul care germinează ideia supravieţueşte şi transportă posterităţii faima celui „de cuius vita agitur" în raport cu intensitatea ideilor comunicate semenilor.

Deaceea, la apusul acestei veşti, spontan, am pus la cale să adaog un mărgăritar la cununa de lauri, ce va împodobi fruntea neuitatului meu binefăcător. Deasemenea, cu pietate aduc prinos de recunoştinţă memoriei blândei S. V. soţie, care mi-a fost o veritabilă mamă. Doresc din suflet ca această serbare, să aibă darul fericit de-a face să se transmită în mod complect în sufletul S. V., sentimentele pe cari mulţi se vor grăbi să le descrie în cuvinte şi pe cari le poartă ca odoruri de preţ; însă puterea de a interpreta, mai ales stări sufleteşti, încetează acolo unde raţiunea cedează avalanşei sentimentale, topindu-se în faţa acesteia ca ceara la faţa locului, (cum spune Evanghelia). Deaceia cuvintele cred că nu sunt în stare să reuşească a zugrăvi în mod fidel un sentiment şi să-i înlocuiască efectele mai ales Rog pe Dumnezeu atotputernic să ajute la remedierea acestui neajuns al cuvintelor, prin mulţimea mijloacelor ce are. Fie ca aceasta serbare să înceapă o epocă de fericire, matur înţeleasă, aşa cum se cuvine, după legile firii, unui om care a îndeplinit cu strălucire preceptele lui Isus Cristos, concretizate în cuvintele: Fiilor, iubiţi-vă unii pe alţii! Cu aceste puţine cuvinte, pornite din inimă şi cu conştiinţa împăcată relativ a datoriei împlinite, spun şi eu:

Să trăiască părintele Bidoianu! D-zeu să-i dea viaţă lungă şi fericită, spre a se bucura de roadele muncii depuse spre fericirea celor conştienţi.

GEORGEL PETRESCU

Trăiască mai departe cea mai cinstită şi în bine faţa bisericească, exemplul viu de virtute obştească a binecredincioşilor săi.

D. IONESCU, Avocat, ALEX. IONESCU
Medic Veterinar

D. *Const Maciola* patron croitor, reaminteşte vechea întâmplare a bogatului Cresus, căruia înţeleptul Solon îi spunea când ardea pe rug că: *Nimeni nu este fericit înainte de moarte.* Totuşi eu am văzut în viaţa mea pe o mamă, care nu lipsea dela biserică nici o Duminică, deşi era oloagă. Ce făcea?... Copiii săi, când n'aveau boi, se înjugau la car şi o duceau acolo unde îi cerea sufletul. Ea era cea mai fericită mamă şi a murit fericită. Şi atunc fericirea era legată de biserică.

Al doilea caz. Când unui tată i s'a adus ştirea că fiul său unic şi-a aflat moartea în războiul cu duşmanii...! Dar patria a câştigat, întrebă el? Da, i-s'a răspuns! Atunci pot să mor fericit. Iată dar că sunt fericiri şi înainte de moarte şi Solon poate fi desminţit. O asemenea fericire a avut-o şi părintele Bidoianu, în timpul ocupaţiei când, împlinindu-şi datoria în conştiinţă şi sfinţenie a aflat ştirea despre izbânda ţării noastre.

D. *Maior Petrescu* enoriaş, propune a se da unei străzi numele părintelui Bidoianu.

Şi fiindcă strada Profetului, care dă chiar în faţa bisericii, după nume chiar ar fi potrivită cu rostul unui preot, iar pe acea stradă a locuit multă vreme părintele Bidoianu, să se intervină în acest scop la primăria Capitalei.

D. *St. Brădişteanu* propune ca pentru eternizarea acestei sărbători, să se fotografieze la această vârstă bătrânul, iar cărţile poştale să fie vândute enoriaşilor la o serbare religioasă, într'un scop de binefacere.

La ora 12 p. m. se încheie serbarea lăsând o frumoasă amintire tuturor celor ce au luat parte şi dând înviorare Tineretului îndemnându-i pe toţi la muncă.

Redactat de Pr. EUGEN BĂRBULESCU

C. 37. — TIPOGRAFIA CĂRŢILOR BISERICEŞTI DIN BUCUREŞTI